

РЕШЕНИЕ

№ 13406

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11560** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Делото е образувано по жалба на К. А. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 9, чрез адвокат А. И., срещу Заповед № 8121К-5284/15.06.2022 г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 107, ал.1, т.5 от ЗДСл и във връзка с Предложение № УРИ 1266р-15489/10.06.2022 г. по описа на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ при Министерство на вътрешните работи /ГДБОП-МВР/. С обжалваната заповед е прекратено служебното правоотношение на К. А. А. за заеманата от него длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР, поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, изразяващо се в потвърден от ДКСИ с Решение № 21-П-12/17.03.2022г. издаден отказ № 370/15.02.2022г. за достъп до класифицирана информация (КИ), считано от връчване на заповедта.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна – при издаването ѝ съществено са нарушени административнопроизводствените правила, тя е в несъответствие с материалноправни разпоредби и е постановена в несъответствие с целта на закона- основания по чл.146, т.3, 4 и 5 от АПК. Посочва, че отказът за достъп до КИ № 370/15.02.2022г., издаден от ДАНС, послужил като фактическо основание за

издаване на обжалваната заповед не е влязъл в сила поради обжалването му. Освен това преди първото уволнение от служба на 27.07.2021г. А. е имал разрешен достъп до класифицирана информация до ниво „Строго секретно“, за отнемането му разбрал едва на 14.06.2022г. от разговор с началника на отдел 08, копие от акта за това отнемане не му е връчван и не е запознат със съдържанието му, поради което не знае на какво основание е постановен и не е могъл да упражни правото си на защита. Предполага, че отнемането е поради уволнението му със Заповед рег.№ 8121К-9013/20.07.2021г., но поради отмяната на тази заповед от ВАС е отпаднало и основанието за самото отнемане. Отказът за достъп до КИ № 370/15.02.2022г., издаден от ДАНС не може според жалбоподателя да бъде фактическо основание за издаване на обжалваната заповед, поради обжалването му и съответно не е влязъл в сила. Освен това обжалваният отказ е издаден след проучване по повод започване на работа от А. в Комендантство – МО и този повод няма никаква връзка с уволнение му от ГДБОП на 27.07.2021г. и впоследствие с възстановяването му на същата работа след отмяна на въпросното уволнение от ВАС. При това, ако действително през м.ІХ или X 2021г. разрешението му е било отнето, задължително е било уведомяването му за това. Липсата на уведомяване не позволява, ако такъв акт изобщо е бил издадена, той да влезе в сила. То освен това, пречи на упражняването на правото на А. на защита. Ако отнемането не е влязло в сила или въобще не е издадено, към 15.06.2022г. той е притежавал валидно разрешение за достъп до ниво „Строго секретно“, при неговото наличие дори да възникнат евентуални причини за лишаването на А. от достъп, ДАНС може и трябва да постанови „Отнемане“, а не „Отказ“ от типа на този с № 370/15.02.2022г. Счита, че е налице и несъответствие на обжалваната заповед с целта на закона, като министърът прави всичко възможно да не бъде възстановен А. на длъжността, от която той незаконосъобразно е бил уволнен и всичко това се върши според жалбоподателя въпреки постановеното в обратна насока съдебно решение на ВАС, при евентуално притежавано от него Разрешение за достъп до КИ, издаден през 2021г. и незаконосъобразен отказ за достъп № 370/15.02.2022г., който към датата на издаване на МЗ все още не е влязъл в сила. В заключение иска съдът да отмени обжалваната заповед и да му присъди разноски. Подробни съображения излага и в писмени бележки. В съдебно заседание, жалбоподателят, представляван от адвокат И. моли съда да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразна обжалваната заповед за неговото уволнение и да осъди МВР да му заплати направените разноски в двете съдебни инстанции пред ВАС и АССГ. Представя писмени бележки.

Ответникът, представляван от юриконсулт М. оспорва жалбата, иска съдът да я отхвърли, излага съображения за законосъобразност на заповедта. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Настоящото производство е ново разглеждане на жалбата на К. А. А. срещу Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. на министъра на вътрешните работи, след решение на ВАС на РБ № 11751 от 29.11.2023г. по адм.дело № 4733/2023г., Пето отделение.

В касационното производство е приета за правилно установена следната фактическа обстановка, която се подкрепя и от събраните при новото разглеждане доказателства:

В изпълнение на влязло в сила съдебно решение със Заповед №

8121К-4980/10.06.2022г. на министър на вътрешните работи К. А. А. е възстановен на заеманата преди незаконосъобразното му уволнение длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП, считано от 30.05.2022 г. Тази длъжност е включена в списъка на длъжностите в ГДБОП, за които се изисква достъп до класифицирана информация, съгласно изискванията на чл.37 от ЗЗКИ, конкретно за процесната длъжност с ниво на достъп „строго секретно“. Списъкът е утвърден от директора на ГДБОП на 16.03.2022г., рег.№ РВ 202204-001-04/3-2605 от 17.03.2022г. Съгласно връчена на жалбоподателя длъжностна характеристика за посочената длъжност, се изисква съответното ниво на достъп до КИ.

Преди издаване на заповедта за възстановяване, директорът на ГДБОП е изискал информация от Държавната агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) относно притежаването на разрешение за достъп до класифицирана информация на К. А. и от получената информация е констатирал, че е налице Отказ за издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 370/15.02.2022 г., който е потвърден с решение от 17.03.2022 г. на Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ). Въз основа на тази информация е изготвено предложение за прекратяване на служебното правоотношение на възстановения служител и е издадена оспорената заповед поради обективна невъзможност той да изпълнява длъжността, защото не е възможно да влиза в сградата на ГДБОП в момента, а в срок от една година от издаване на отказа за издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация (т.е. до 15.02.2023 г.) няма право да кандидатства за заемане на тази длъжност.

К. А. е притежавал разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво „строго секретно“ № 6111/19.03.2021 г., издадено от директора на ГДБОП, валидно до 18.03.2024г.

На основание чл.11, ал.1, т.1 и чл.60, ал.1, т.6 от ЗЗКИ на 08.09.2021г. ГДБОП прекратява разрешението за достъп до КИ № № 6111/19.03.2021 г., издадено за достъп до ниво на класификация „Строго секретно“ с акт № 5910, за който няма писмено доказателство да е връчен на жалбоподателя. Ответникът твърди, че е информирал жалбоподателя по телефона, но освен неговото изявление няма доказателство за това, няма писмено отбелязване върху акта. Следва да се има предвид, че съгласно чл.18а, ал.7 от АПК съобщаването чрез устно уведомяване се удостоверява писмено, чрез подпис на извършилото го длъжностно лице. Съгласно чл.60, ал.2 от ЗЗКИ органът прекратил действието на издаденото от него разрешение за класифицирана информация уведомява писмено лицето за прекратяване на разрешението за достъп. Тоест, специалният закон предвижда писмено уведомяване, което не е спазено.

1. По повод указания на касационната инстанция, съдът при новото разглеждане на делото, е изискал уточнения и доказателства за изясняване на въпроса налице ли е промяна в изискванията за заемане на длъжността на жалбоподателя след незаконно уволнение преди възстановяването. Ответникът уточнява, че няма промяна в изискванията за заемане на длъжността след незаконното уволнение на А. преди възстановяването му, но вече не отговаря на изискванията за заемане на длъжността след възстановяването, поради наличие на обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл.103, ал.1, т.3 от Закона за държавния служител, изразяващо се в потвърден от ДКСИ с Решение № 21-II-12/17.03.2022г.,

издаден Отказ № 370/15.02.2022г. за достъп до класифицирана информация.

При сравнение на длъжностната характеристика за младши експерт в отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР при първоначално постъпване на А. на тази длъжност – запознал се на 05.04.2021г. и при възстановяването му – запознал се срещу подпис на 14.06.2022г., съдът констатира, че не се различават, включително в своята т.10 относно изискванията за заемане на длъжността – разрешено ниво за достъп до класифицирана информация: определено по реда на чл.37 от ЗЗКИ. Касае се за една и съща длъжностна характеристика УРИ 1266р-7968/29.04.2020г. Следователно няма промяна в изискванията за заемане на длъжността след незаконното уволнение.

2. Другото указание на касационната инстанция е да се изясни породил ли е действие акта за прекратяване на разрешението за достъп за КИ.

Както се посочи по горе жалбоподателят К. А. е притежавал разрешение за достъп до КИ, което му е било необходимо за изпълнение на заеманата от него длъжност „младши експерт“ в ГДБОП преди прекратяване на служебното му правоотношение с отменената от съда заповед от 20.07.2021 г., което разрешение е било прекратено във връзка с прекратяване на правоотношението с тази заповед. По делото се събраха доказателства за датите на списъка на длъжностите в ГДБОП – МВР, съгласно изискванията на чл.37 от ЗЗКИ РВ 202204-001-04/3-2605 и това е 17.03.2022 г., който е приет като доказателство по делото и длъжностната характеристика за длъжността „младши експерт“, посочено по горе. В приложения Списък на длъжностите в ГДБОП – МВР, съгласно изискванията на чл.37 от ЗЗКИ е посочено нивото на достъп, което се изисква за длъжността на жалбоподателя в отдел 08 „КИАД“, сектор 01 САП

По принцип (с изключение на отделни специфични хипотези) разрешение за достъп до класифицирана информация се издава само след проучване, което се извършва за лица, заемащи или кандидатстващи за заемане на длъжност или за изпълнение на задача, свързани с достъп до класифицирана информация (чл. 45 от ЗЗКИ). Следователно притежаването на разрешение за достъп до класифицирана информация като специфично изискване по смисъла на чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл може да бъде изпълнено както преди заемането на длъжността, така и след това. След влизане в сила на решение № 4748/18.05.2022 г., постановено по адм.д. 1859/2022 г. по описа на ВАС на РБ за К. А. е възникнало право да поиска да бъде възстановен на заеманата преди уволнението му длъжност. Със Заповед № 8121К-4980/10.06.2022 г. на министъра на вътрешните работи той е възстановен на длъжността „младши експерт“ по реда на чл. 122 от ЗДСл след влязлото в сила съдебно решение. Притежаването от него преди уволнението разрешение за достъп до КИ е с прекратено действие, но той не е надлежно уведомен за това, не се събраха доказателства, като на ответника беше указано и при новото разглеждане, но нещо ралично от твърдение за уведомяване не се установи.

Следователно, съдът намира, че актът за прекратяване на разрешението, доколкото не е доведено писмено до знанието на жалбоподателя, не е породило действие за него, а с отмяната на заповедта за уволнението му и възстановяването му на заеманата длъжност, отпада и основанието за това прекратяване и би следвало като последица да се възстанови положението отпреди незаконосъобразното уволнение.

3. И третото указание на касационната инстанция е дали/кога е издаден подлежащ на изпълнение отказ за достъп до КИ.

Още при първото разглеждане на делото е установено и в настоящото производство е

потвърдена от ответника информацията, че след като е бил уволнен от процесната длъжност, жалбоподателят е кандидатствал за заемане на длъжност в Министерство на отбраната, за която се изисква достъп до КИ, с ниво „Секретно“. Процедурата по проучването на А. е приключила с издаден от ДАНС Отказ № 370/15.02.2022г. за достъп до КИ. Този отказ е обжалван пред ДКСИ, отказът е потвърден с Решение № 21-11-12/17.03.2022г., а при обжалването му жалбата е отхвърлена с Решение № 52/25.07.2022 г., постановено по административно дело № С-31/2022 г. по описа на ВАС. Тоест към 25.07.2022г. за жалбоподателя е налице влязъл в сила отказ, а предвид, че съгласно чл.68, ал.3 от ЗЗКИ жалбата не спира изпълнението, съответно отказът е действал от съобщаването му жалбоподателя. Не е спорно между страните, че този отказ за достъп до КИ на ДАНС е издаден във връзка с постъпване на жалбоподателя след предходното му незаконно уволнение на работа в Комендантство на Министерство на отбраната, и извършено по отношение на същия ново проучване за достъп до класифицирана информация за ниво „Секретно“. Този отказ е бил причината за прекратяване на трудовото правоотношение на А. в Министерство на отбраната със Заповед № РД-04-170/21.02.2022 г. на Началник на Комендантство на Министерство на отбраната.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок, от лице, адресат на оспорената заповед, която подлежи на обжалване пред съд.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. е издадена от компетентен орган - министър на вътрешните работи, орган по назначаване за съответните служители.

Спазена е и изискуемата форма и съдържа всички изискващи се съгласно чл. 108, ал. 1, от ЗДСл реквизити, включително и в хипотезата на чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл са посочени фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения.

Процесуални нарушения при издаване на заповедта също не се откриха. Спорът е по приложението на материалния закон: дали при горната хронология на събитията по възстановяване на жалбоподателя и изискванията на длъжността му за достъп до КИ, се касае за обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения в хипотеза на чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл.

Съдът не споделя тезата на ответника, че наличието на отказ № 370/15.02.2022г. за достъп до класифицирана информация, издаден по повод кандидатстване за друга длъжност, представлява обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения като основание да бъде прекратено правоотношението му, на процесната длъжност, на която току що е възстановен.

На първо място, жалбоподателят във връзка с назначаване на процесната длъжност е имал разрешение за достъп до КИ, което е било прекратено поради незаконното му уволнение. Това прекратяване не се установи да е съобщено на лицето по предвидения ред и не е произвело действие спрямо него. Освен това предвид отмяната на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, то отпада и фактическото основание за прекратяването на разрешението за достъп до КИ, доколкото последното е издадено именно във връзка с отменената заповед.

На второ място, отказът, на който ответникът се позовава, е издаден за целите на друго производство, в друго ведомство и по данни от преписката е послужил за прекратяване на другото правоотношение. Отказът касае проучване за различна

длъжност, в друго министерство и нивото на достъп е различно от изискваното за длъжността, на която жалбоподателят е възстановен, макар и по ниско. Що се отнася до посоченото от касационната инстанция правило на чл.57, ал.6 от ЗЗКИ, че проучвано лице, на което е отказано разрешение за достъп до класифицирана информация, няма право да кандидатства за заемане на длъжност или за изпълнение на конкретна задача, свързани с работа с класифицирана информация от същото или по-високо ниво на класификация, за срок една година от издаването на отказа в случая не става въпрос за кандидатстване за заемане на длъжност, а за възстановяване по чл.122 от ЗДСл, в който случай държавният служител се възстановява на предишната длъжност.

Между възстановяването по чл.122 от ЗДСл, считано от 30.05.2022г. и издаване на обжалваната заповед на 15.06.2022г. не е настъпила такава промяна, не е настъпило ново обстоятелство, което да обуслови обективна невъзможност за изпълнение на длъжността. Не е налице промяна в изискванията за заемане на длъжността, на която жалбоподателят е възстановен, прекратяването и отказа на достъп до КИ са били факт към възстановяването и към последвалото уволнение. Всички факти и обстоятелства, от значение за случая, са били едни и същи както към момента на възстановяването, така и към издаване на обжалваната заповед, поради което не е налице настъпила обективна невъзможност за изпълнение на длъжността по смисъла на чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл.

В своята практика ВАС приема, че за да бъде осъществен фактическият състав на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, следва да бъде налице нова фактическа обстановка, същата да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност и причините за това да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на тяхната воля. Или обективната невъзможност, по принцип, да бъде породена от причини за настъпването, на които нито една от страните по правоотношението не съдейства в една или друга степен.

Органът по назначаването е обвързан от последиците на съдебната отмяна на уволнението и в хипотезата на чл.122 от ЗДСЛ следва да възстанови положението за жалбоподателя в държавната служба каквото е било все едно не е бил уволнен. Освен посочване на работното място, наименование на длъжностното ниво по КДА, изплащане на полагащите се обезщетения по чл. 104, ал. 1 и чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, е следвало да бъдат предприети и действия относно изискването за достъп до КИ. На органа по назначаването е било известно, че възстановеният служител не притежава изискуемото разрешение /предвид, че той е прекратил издаденото му разрешение за достъп до класифицирана информация поради прекратяване на служебното му правоотношение с отменената като незаконнообразна Заповед № 8121К-9013/20.07.2021 г./, и именно той е следвало да инициира производство пред компетентния административен орган за издаване на такова. По повод времето ограничение за нова проучвателна процедура поради наличие на действаш отказ, от една страна това не може да е основание за прекратяване на правоотношението и пренебрегване на последиците от влязлото в сила съдебно решение и възстановяването на предишна държавна служба (противоречи на целта на закона), а към момента този период е изтекъл, още

повече, че и срокът на прекратеното разрешение е изтекъл, поради което органът дължи инициране на нова процедура.

Що се отнася до наведеното от ответника, че са налице нови данни за жалбоподателя, които са относими към достъпа до КИ, това обстоятелство би имало значение в производство по предоставяне на достъп до КИ или преразглеждане на вече даден, не и направо да се позове на тях, като основание за отказ. Така е предвидено в чл.56, ал.1 от ЗЗКИ, съгласно който в случай, че за лице, на което е издадено разрешение за достъп до класифицирана информация, станат известни нови факти и обстоятелства, които поставят под съмнение неговата надеждност, служителят по сигурността на информацията извършва проверка на тези факти и обстоятелства.

Предвид горното съдът намери обжалваната заповед за издадена в нарушение на материалния закон, при липса на основание за прилагане на посочената хипотеза по чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл и целта му и следва да се отмени.

Жалбоподателят претендира сторени по делото разноски за двете инстанции ВАС и АССГ, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. за касационната инстанция и 1500 лв. за настоящото дело, за извършване на които са представени договори с отбелязване на получаване на сумите в брой, като съдът дължи произнасяне по разноските за водене на делото във ВАС на основание чл.226, ал.3 от АПК. Предвид това на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение общо 3000 лв. за двете инстанции ВАС и АССГ, така както са поискани при новото разглеждане.

Воден от горното съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К-5284/15.06.2022 г. на министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 107, ал. 1, т.5 от ЗДСл, с която е прекратено служебното правоотношение на К. А. А. на длъжността „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на К. А. А., ЕГН [ЕГН] сумата от 3000 лв. (три хиляди лева), представляващи разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.